

Sygn. akt II Ca 907/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Grzegorz Buła

Protokolant: -

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2020 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. J.

o wznowienie postępowania z wniosku S. P. i B. M.

przy uczestnictwie A. J., G. J., M. P., D. L., B. O., E. M. i W. P.

o zniesienie współwłasności

w zakresie zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2011 roku sygnatura akt II Ca 1184/11 wydanym na skutek apelacji wnioskodawcy S. P. i uczestniczki E. M. od postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 23 lutego 2011 roku sygnatura akt I Ns 2012/08/K

postanawia:

1. odrzucić skargę;
2. zasądzić od skarżącej A. J. na rzecz uczestniczki E. M. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Grzegorz Buła

UZASADNIENIE

Skarżąca A. J. w dniu 27 marca 2020 roku wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2011 roku sygnatura akt II Ca 1184/11, którym to postanowieniem zmieniono postanowienie wstępne Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 23 lutego 2011 roku sygn. akt I Ns 2012/08/K, którym stwierdzono m.in. że K. C. nabyła z dniem 31 grudnia 1987 roku udział w wysokości (...) cz. we współwłasności nieruchomości stanowiącej dz. nr (...) o pow. o, (...) położoną w K. przy ul. (...). Zmiana dokonana postanowieniem Sądu drugiej instancji dotyczyła skorygowania daty nabycia przedmiotowego udziału na 1 stycznia 1988 roku oraz stwierdzenia, że zasiedzenie obejmuje dotychczasowe udziały we współwłasności przysługujące L. S. w 59/10000cz., A. J. w 295/10000 cz. i D. L. w 295/10000cz. Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie zostało wydane na skutek apelacji uczestnika S. P..

Skarżąca, obejmując swoją skargą rozstrzygnięcie w przedmiocie stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie udziału we współwłasności przez K. C., jako podstawę wznowienia wskazała art. 403 §2 k.p.c. tj. wykrycie takich faktów lub środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Wskazanym przez skarżącą nowym dowodem w sprawie była ekspertyza grafologiczna sporządzona na jej zlecenie w dniu 27 grudnia 2019 roku, która w jej ocenie wykazała, że podpisy na pokwitowaniach

otrzymania kwot 5000 zł i 38.000zł nie zostały sporządzone przez jej brata Z. J.. W ocenie skarżącej skoro biegły podważył wiarygodność podpisów Z. J. na dokumentach, którymi posłużyła się uczestniczka E. M. dochodząc przejęcia własności części nieruchomości, której skarżąca jest współwłaścicielką, to tym bardziej w jej ocenie do zasiedzenia doszło niezgodnie z prawem. Zdaniem skarżącej przedłożony przez nią dowód podważa twierdzenie, że K. C. finansowała budowę mieszkań na II piętrze kamienicy.

Uczestniczka E. M. w odpowiedzi na skargę o wznowienie wniosła o jej odrzucenie, względnie oddalenie, przy zasądzeniu na jej rzecz kosztów niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. W orzecznictwie sądowym i literaturze nie budzi wątpliwości, iż wymóg oparcia przez skarżącego skargi o wznowienie postępowania na ustawowej podstawie nie oznacza, że wystarczające jest tylko wskazanie określonej podstawy wymienionej w art. 401-403 k.p.c., ale konieczne jest także przytoczenie takich okoliczności, które uprawdopodobniają jej istnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13.02.2009r. II CZ 97/08, nie publik. LEX 533838, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2007r. V CO 27/07, GSP-Prz.Orz. 2009/2/165, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4.09.2008r. IV CZ 71/08, OSNC-ZD 2009/4/88. Nie jest bowiem wystarczającym dla oparcia skargi na ustawowej przesłance wznowienia wskazanie przepisu prawa. Niezbędne jest także, aby podawane w skardze fakty którejkolwiek z tych przesłanek odpowiadały.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku skarżącej, argumenty przytoczone w skardze o wznowienie w jakikolwiek sposób nie uprawdopodobniają istnienia w niniejszej sprawie ustawowych przesłanek wznowienia postępowania.

Zdaniem Sądu Okręgowego skarżąca nie uprawdopodobniła w szczególności, aby powoływany przez nią nowy fakt i dowód mógł mieć wpływ na wynik postępowania, a także aby był to fakt i dowód, który istniał już w toku postępowania zakończonym postanowieniem, lecz z którego nie mogła ona skorzystać. Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 września 2007 roku IV CZ 48/07 „jeżeli podstawę skargi stanowi art. 403 § 2 k.p.c. Sąd bada, czy istotnie chodzi o fakty i dowody wykryte przez stronę w czasie, gdy niemożliwe już było powołanie ich w sprawie objętej skargą oraz czy skarżący uprawdopodobnił, że są to fakty i dowody, których powołanie w tamtej sprawie mogłoby mieć wpływ na jej wynik. Nie chodzi zatem o ocenę, czy skarżący udowodnił rzeczywistą możliwość wpływu nowych faktów i dowodów na wynik sprawy, ale jedynie o ocenę, czy uprawdopodobnił tę przesłankę”. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono również pogląd, że „podstawą wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem. Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku (postanowienia kończącego postępowanie), nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c.” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6.05.2010r. III PZ 3/10, nie publik., LEX 602065).

Według skarżącej zachodzi podstawa do wznowienia postępowania z uwagi na nowy dowód, z którego skarżąca nie mógł uprzednio skorzystać, a którym jest - jak twierdzi - ekspertyza biegłego grafologa sporządzona na jej zlecenie podważająca własnoręczność podpisów jej brata Z. J. na pokwitowaniach dwóch kwot pieniężnych oraz dwóch innych dokumentach dołączonych przez uczestniczkę E. M. do wniosku o stwierdzenia zasiedzenia. Zdaniem Sądu Okręgowego przedłożona przez skarżącą prywatna ekspertyza grafologiczna z dnia 27 grudnia 2019 roku nie może stanowić nowego dowodu w rozumieniu art. 403 §2 k.p.c. Dowód ten stanowi dokument prywatny, który powstał wiele lat po wydaniu postanowień objętych skargą o wznowienie w związku z czym niewątpliwie nie istniał w trakcie trwania postępowania poprzedzającego jego wydanie. Jeśli skarżąca twierdzi, że powyższy dowód powstał w 2019 roku i to na

jej zlecenie, to nie można przyjąć aby był to dowód, który istniał w czasie tamtego postępowania, a z którego nie mogła skorzystać tylko dlatego, iż nie miała o nim wiedzy.

Należy stwierdzić również, iż postępowanie ze skargi o wznowienie postępowania zakończone prawomocnym orzeczeniem nie służy do naprawiania błędów, zaniechań procesowych strony niezadowolonej z końcowego rozstrzygnięcia. Biorąc pod uwagę, iż kwestionowane przez skarżącą dokumenty, a w zasadzie podpis na nich Z. J., znane jej były już w toku postępowania objętego niniejszą skargą nie było przeszkód, aby już wówczas zgłosiła zarzut nieautentyczności tego podpisu oraz wnioski dowodowe np. z dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu grafologii dla jego wykazania. Zauważyć należy, że dokumenty zawierające kwestionowane podpisy Z. J. po raz pierwszy zostały przedłożone do akt niniejszej sprawy w dniu 29 kwietnia 1995 roku przez p. K. C.. Następnie te same dokumenty, a w zasadzie ich kserokopie zostały dołączone przez p. E. M. do jej wniosku z dnia 8 marca 2004 roku o stwierdzenie nabycia w drodze zasiedzenia udziałów w nieruchomości stanowiącej przedmiot postępowania o zniesienie współwłasności. Sprawa ta została połączona do rozpoznania i rozstrzygnięcia w ramach postępowania o zniesienie współwłasności. Ponieważ skarżąca A. J. była uczestniczką obu tych postępowań to dokumenty te musiały być jej znane. Pomimo tego nigdy nie podejmowała jakiegokolwiek próby podważenia autentyczności podpisów Z. J. (pomimo tego że złożyła oświadczenie iż sprzeciwia się stwierdzeniu zasiedzenia -protokół rozprawy z 5.08.2008r.- k.231 akt I Ns 2416/07/K), choć w zasadzie przez cały czas trwania tego postępowania aż do dnia wydania postanowienia objętego skargą o wznowienie, przedmiotem sporu między uczestnikami było to kto i na jakich zasadach prowadził nadbudowę budynku przy ul. (...), a także jaki status miały osoby zajmujące lokale powstałe w wyniku nadbudowy, w tym p. K. C.. Zauważyć należy, iż co najmniej od 15 października 2009 roku skarżąca była w tym postępowaniu reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Krakowie w dniu 29 listopada 2011 roku wręcz wniósł o oddalenie apelacji wnioskodawcy od obecnie zaskarżonego postanowienia wstępnego Sądu pierwszej instancji z dnia 23 lutego 2011 roku.

Analiza akt sprawy o sygnaturze I Ns 1197/17/K, jak również okoliczności podniesionych w skardze o wznowienie postępowania nie prowadzi do wniosku, iż o możliwym podrobieniu podpisu jej brata Z. J. dowiedziała się w nieodległej przeszłości, co doprowadziło do zlecenia sporządzenia opinii grafologicznej. Wręcz przeciwnie z samych twierdzeń skarżącej znajdujących się w niniejszej skardze wynika, że „od początku uważała, że twierdzenia wnioskodawczyni (tj. p. E. M.) zawarte we wniosku nie są zgodne z prawdą”. Jeśli takie przekonanie skarżąca miała już od 2004 roku, to już wówczas winna zgłaszać w tym kierunku stosowne wnioski dowodowe. Jeśli jednak tego świadomie nie czyniła, to dla wyeliminowania skutków tych zaniedbań nie może służyć skarga o wznowienie postępowania oparta na dowodzie, który mógł i powinien być przeprowadzony w postępowaniu objętym skargą.

W konsekwencji, zdaniem Sądu Okręgowego, nie można uznać, aby wskazana przez skarżącą podstawa w istocie stanowiła ustawową przesłankę wznowienia przedmiotowego postępowania, gdyż przedłożona przez nią prywatna opinia grafologiczna z 27 grudnia 2019 roku nie może zostać uznana za nowy środek dowodowy w rozumieniu art. 403 §2 k.p.c.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 410 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 §2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 §3 k.p.c., uznając iż bez wątpienia interesy skarżącej i uczestniczki E. M. były sprzeczne, a skoro skarga o wznowienie została odrzucona to zasadne jest żądanie uczestniczki zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów tego postępowania. Wysokość zasądzonej kwoty została określona na podstawie §2 pkt 7 w zw. §5 pkt 1 i §10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 z późn. zm.).

SSO Grzegorz Buła